

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
87-100 Tczew, ul. Podgórska 93, tel. 58 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl, www.zawacka.pl
REGON 87050273

MEMORIAL

General Marii Wittek

LWP

+ 1945
NOWAK Ewelina

3738/USK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

3438/ WSK

Nowak Ewelina

I/1. Relacja ✓ k-2, s.2

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k-4, s.4

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne —

IV. Korespondencja ✓ k-2, s.2

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 1

VI. Fotografie ✓ zob. też II/2; II/4

i/1 Relacja
- Relacja (biogram) Eweliny Nowak opracowana przez Adę
Zurawską. Msp. орг. k. 2, s. 1-2.

21/1

B I O G R A M

EWELINA N O W A K /1925-1945/

sanitariuszka frontowa 14 p.p. 6 D.P.

Ewelina NOWAK urodziła się 30 lipca 1925 we wsi Mirosławka powiat ~~Łucki~~ ²⁶ Łucki. Jej ojciec Wojciech miał nieduże gospodarstwo rolne.

W 1939 r. Ewelina w rodzinnej wsi ukończyła szkołę powszechną. Okres okupacji przeżyła w swej wsi pracując w gospodarstwie rodziców. W marcu 1944 r. jak wiele dziewcząt z Wołynia i Podola została wraz z cioteczną siostrą Apolonią Wajłczak zmobilizowana do WP. Ewelinę i Apolonię skierowano do 14 p.p. 6 D.P. gdzie w kompanii łączności odbywały wstępne przeszkolenie wojskowe. Obie wyróżniały się zdyscyplinowaniem i wielkimi chęciami opanowania wojennego rzemiosła. Obie też wyznaczono na kurs sanitarny odbywający się w 4 D.P. Po tym kursie cioteczne siostry się rozstały.

Apolonia otrzymała przydział do punktu sanitarnego oficerskiej szkoły saperów, a Ewelina wróciła do macierzystego 14 p.p. 6 D.P., z którym pomaszerowała na front. Pułk brał udział w wyzwoleniu Warszawy a następnie przełamywał w ciężkich bojach Wał Pomorski. Ewelina w czasie walk udzielała pomocy rannym żołnierzom wyróżniając się wielką odwagą i poświęceniem.

W pierwszych dniach marca 1945 r. 14 p.p. dotarł pod Kołobrzeg, a od 10 marca toczył krwawe walki na ulicach miasta. Ewelina jak zwykle ofiarnie niosła pomoc rannym żołnierzom ściągając ich z pola walki. Jeden z żołnierzy ostrzegł Ewelinę, że warunki bojowe są bardzo groźne, że zwiększył się ostrzał niemieckich snajperów. Ewelina mimo to wyruszyła po kolejnego rannego i wówczas ugodziła ją śmiertelnie kula niemieckiego snajpera.

2/1/2

Było to w dniu 13 marca 1945 r.

Z uwagi na silny ogień nie udało się współtowarzyszom walki zabrać Ewelinę i rannego żołnierza z pola walki. Zrobili to dopiero nocą. Nie chcieli Eweliny pochować byle jak.

Kiedy ucichły walki pochowano ją 18 marca z honorami wojskowymi niedaleko miejsca śmierci. Sekcja polityczno-wychowawcza z tej okazji wydała okolicznościową ulotkę, która podkreślała ofiarność i męstwo Eweliny Nowak.

Po wojnie, prawdopodobnie w 1948 r. dokonano ekshumacji zwłok i Ewelinę przeniesiono na cmentarz wojskowy w Kołobrzegu-Zal^{ie}eniewie /~~k~~/, na którym także spoczywa wśród 1329 polskich żołnierzy poległych w bitwie o Kołobrzeg, Emilia GIERCZAK.

W strefie uzdrowiskowej miasta Kołobrzeg, przy ul. gen. Władysława Sikorskiego znajduje się pomnik jedyny w Polsce i w Europie przedstawiający klęczącą sanitariuszkę w żołnierskim mundurze opatrującą rannego żołnierza. Pomnik ten został wzniesiony i 13 lipca 1980 r. odsłonięty dla uczczenia i upamiętnienia ofiary życia wszystkich sanitariuszek poległych w czasie II wojny światowej.

Pomnik powstał dzięki działalności Komitetu społecznego. Konkurs wygrał artysta rzeźbiarz Adolf Bogiel i w wyniku konkursu został autorem pomnika. Pomnikowa sanitariuszka ma twarz Eweliny. Za ofiarność i męstwo w niesieniu pomocy rannym żołnierzom w czasie walk na Wale Pomorskim i Kołobrzegu Ewelina odznaczona została frontowym medalem Zasłużonym na Polu Chwały. Jedno z Przedszkoli w Kołobrzegu nosi jej imię.

W zbiorach archiwum Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu znajdują się liczne informacje.

Alojzy Sroga „Na Drodze Stał Kołobrzeg”, Wyd. MON, 1980, wyd. I, str. 84, 280, 307, 408, 516, 567

opracowała
A. Zwińska 5

II. Materiały uzupełniające relacje:

- Ewelina Nowak - sanitariuszka z kotołburskiego pomnika, art. Bernarda Komarskiego w „Kombatant” 10/2002. Msp. oryg. K. 1, s. 1.
- Nowak Ewelina, biogram w: M. Hojcek „Kobiety - żołnierze 1. i 2. Armii WP. Biografie i wspomnienia”. Dublin 2010, s. 131-132. Msp. kserokopia, Fotogr. K. 1, kserokopia, s. 2-3.
- Uroczystość otwarcie sanatorium „Kombatant”. Fotogr. Brańkiewicz Źródła. Msp. ksero, K. 1, s. 4.

Ewelina Nowak

- sanitariuszka z kołobrzeskiego pomnika

Pomnik Sanitariuszki
KOŁOBRZEG

w gospodarstwie rodziców. Latem 1944 roku, jak wiele innych dziewcząt z Wołynia i Podola została zmobilizowana do Wojska Polskiego.

Razem z cioteczną siostrą Apolonią Wojtczak, odbyła wstępne przeszkolenie wojskowe w kompanii łączności 14 pułku piechoty. Wyróżniały się tam zdyscyplinowaniem, ogromnymi chęciami dobrego opanowania wojskowego rzemiosła.

Ewelina i Apolonia, po okresie rekrucim trafiły na kurs sanitarny w 4 Dywizji Piechoty, po którego ukończeniu musiały się rozstać. Apolonia dostała przydział do punktu sanitarnego Oficerskiej Szkoły Saperów, a Ewelina wróciła do macierzystego 14 pułku i razem z nim pomaszzerowała na front.

Pułk brał udział w ofensywie styczniowej 1945 roku, walczył o wyzwolenie Warszawy, następnie maszerując i walcząc, osiągnął rejon dawnej granicy polsko-niemieckiej, przełamywał Wał Pomorski, walcząc między innymi pod Nadarzacami, Iłowcem i Wierzchowem. W czasie walk i niesienia pomocy rannym żołnierzom Ewelina wyróżniła się wielkim spokojem, determinacją i odwagą. W marszu i boju 14 pułk dotarł w pierwszych dniach marca 1945 roku pod Kołobrzeg i 10 marca wszedł do walk o "białe koszary".

Walki były bardzo zacięte i trwały kilka dni. 13 marca Ewelina jak zwykle nieśmiało pomógł rannym żołnierzom, ściągając ich z pola walki i opatrując. Była bardzo zmęczona i niewyspana. Działała w rejonie obecnej ulicy Trzebiatowskiej. Gdy wyruszyła po kolejnego rannego jeden z żołnierzy ostrzegł ją, że warunki bojowe się pogorszyły, zwiększył się bowiem ostrzał niemieckich snajperów. Ewelina mimo to udala się na pole walki.

W czasie ściągania rannego żołnierza ugodziła ją śmiertelnie kula niemieckiego strzelca wyborowego. Współtowarzysze walki usiłovali ściągnąć ją i rannego żołnierza, ale okazało się to niemożliwe z uwagi na silny ogień niemiecki. Zrobili to dopiero nocą. Ewelinę przeniesiono na palatce, zawiadomiono dowództwo pułku. Żołnierze nie chcieli jej pochować jakkolwiek.

Uroczysty pogrzeb Eweliny odbył się dopiero 18 marca, po zakończeniu walk o Kołobrzeg. Pochowano ją z honorami wojskowymi, niedaleko miejsca śmierci. Sekcja polityczna 14 pułku wydała z tej okazji okolicznościową ulotkę, przypominającą ofiarność i męstwo Eweliny Nowak. Po wojnie dokonano ekshumacji zwłok Eweliny Nowak i przeniesiono ją na Cmentarz Wojenny w Kołobrzegu - Zieloniewie, na którym spoczywa dotychczas wśród ponad 1000 żołnierzy polskich i prawie 400 radzieckich poległych w bitwie o Kołobrzeg.

BERNARD KONARSKI

Przy ul. Sikorskiego w Kołobrzegu, niedaleko potężnej były sanatorium "Kombatant", wznosi się jeden z najciekawszych pomników tego miasta - Pomnik Sanitariuszki. Odsłonięty został 13 lipca 1980 roku przez generała broni Józefa Urbanowicza - frontowego zastępcę dowódcy 4 Dywizji Piechoty, uczestnika walk o wyzwolenie Kołobrzegu. Pomnik przedstawia kłęzącą dziewczynę w wojskowym mundurze, opatrującą rannego żołnierza. Wzniesiony został dla uczczenia i upamiętnienia ofiary życia wszystkich polskich sanitariuszek, poległych w czasie II wojny światowej. Powstał w wyniku działalności społecznego komitetu budowy pomnika, który ogłosił konkurs na projekt pomnika o zasięgu ogólnopolskim oraz zbiórkę pieniędzy. Konkurs wygrał artysta-rzeźbiarz Adolf Cogiel z Wrocławia i jego projekt przyjęło do realizacji. Odlew pomnika w brązie wykonały Zakłady Mechaniczne w Warszawie.

Wzorem postaci sanitariuszki była Ewelina Nowak poległa w walkach o Kołobrzeg. Zachowano się nieco więcej informacji o tej młodej dziewczynie, która oddała swe życie ratując rannych żołnierzy polskich. Urodziła się dnia 30 lipca 1925 roku we wsi Mirosławka - powiat łucki. Jej ojciec - Wojciech miał tam nieduże gospodarstwo rolne. W rodzinnej wsi ukończyła szkołę powszechną. Okres wojny przeżyła w swej wsi pracując

żniwo wojny. Po
 o stałej służby w
 by. Koniec wojny
 ziału w szturmie,
 maja Janina Pata-
 e nie tak, jak War-
 ulicach wielu żoł-
 ałuch została zde-
 ię na froncie, od-
 skimi i radziecki-
 a Berlin, Za Zwy-
 ra.
 tcznik WP, pocho-
 v 2. Armii WP. Po
 ach z UPA, został
 stałej jego dyspo-
 howaniem dzieci.
 rzez 7 lat jako ko-
 w działalności spo-
 ZBoWiD, później
 politycznych. Dużo
 kobiet. Była człon-
 ni.
 w stanie spoczyn-
 rki: Aldonę (1949)
 omatologa.
 entów personalnych,
 ik Polski 8.03.1972,
 ny (TEMI) 17.05.1987

Mania Wojcik
 «Kobiety - Żołnierze
 1. i 2. Armii WP
 biografie i
 wspomnienia
 Lublin 2010

NOWAK Ewelina
(30.07.1925 – 13.03.1945)

Urodziła się na Wołyniu, we wsi Mirosławka, w pow. łuckim. Jej ojciec, Wojciech Nowak miał tam nieduże gospodarstwo rolne. W rodzinnej wsi ukończyła szkołę powszechną. Ewelina Nowak mieszkała z rodzicami, pracowała w gospodarstwie.

W lecie 1944 r., jak wiele innych dziewcząt z Wołynia i Podola, została zmobilizowana do wojska polskiego, razem ze swoją cio-

teczną siostrą, Apolonią Wojtczak. Obie przyjęte zostały do 14. pułku piechoty w kompanii fizylierek 6. Dywizji Piechoty, 1. Armii WP. Ewelina Nowak wyróżniała się zdyscyplinowaniem. Po szkoleniu rekruckim, skierowane zostały na kurs sanitarny w 4. Dywizji Piechoty. Po ukończeniu kursu drogi ich rozeszły się. Apolonia Wojtczak dostała przydział do punktu sanitarnego Oficerskiej Szkoły Saperów, Ewelina Nowak wróciła do macierzystego 14. pułku piechoty. Wkrótce wyruszyła z pułkiem na front. Brała udział w ofensywie styczniowej 1945 r., walczyła o wyzwolenie Warszawy. Po przekroczeniu dawnej granicy polsko-niemieckiej była w walkach pod Nadarzacami, Iłowcem i Wierzchowcem o przełamanie Wału Pomorskiego. Swoją misję sanitariuszki wypełniała odpowiedzialnie. Nie szczędziła sił, z determinacją niosła pomoc rannym żołnierzom. Miała w sobie spokój i odwagę.

W pierwszych dniach marca 1945 r. 14-ty pułk dotarł pod Kołobrzeg. 10-go marca rozpoczęły się walki o „białe koszary”. Były zacięte i trwały kilka dni. W dniu 13. marca Ewelina Nowak, jak zwykle niosła pomoc rannym, ściągając ich z pola walki i opatrując. Była bardzo zmęczona i niewyspana. Gdy wyruszała po kolejnego rannego, ostrzeżano ją, że zwiększył się ostrzał niemieckich snajperów i że sytuacja jest bardzo niebezpieczna. Mimo tego Ewelina Nowak udała się na pole walki w rejon obecnej ulicy Trzebiatowskiej. W czasie ściągania rannego żołnierza została śmiertelnie postrzelona przez niemieckiego snajpera. Towarzysze walki nie zdołali wynieść jej i rannego żołnierza. Tak silny był ogień niemiecki. Dopiero nocą przenieśli jej ciało na pałatce. O śmierci dzielnej sanitariuszki powiadomili dowództwo pułku. Uroczysty pogrzeb Eweliny Nowak odbył się dopiero 18. marca, po zakończeniu walk o Kołobrzeg. Pochowana została z honorami wojskowymi, w pobliżu miejsca śmierci. Dla podkreślenia

teczną siostrą, Apollonią W

ofiarności i odwagi tej dzielnej dziewczyny, pułk wydał ulotkę sławiącą jej czyny.

Po wojnie (prawdopodobnie w 1948 r.) z miejsca tymczasowego pochówku dokonano ekshumacji zwłok Eweliny Nowak i przeniesiono je na Cmentarz Wojenny w Kołobrzegu-Zieleniewie, przy ul. 6. Dywizji Piechoty. Pochowano ją w kwaterze C, płyta 54. Na cmentarzu tym pochowanych jest 1329. polskich żołnierzy i 257. radzieckich, poległych w bitwie o Kołobrzeg.

W 1980 r., 13. lipca, w Kołobrzegu został odsłonięty Pomnik Sanitariuszki, upamiętniający poległe sanitariuszki na frontach II wojny światowej. Stał na skwerze w uzdrowskiej strefie miasta, przy ul. gen. W. Sikorskiego. Przedstawia on klęczącą dziewczynę w wojskowym mundurze, opatrującą rannego żołnierza. W pomniku uwieczniono rysy twarzy Eweliny Nowak. Jest to jedyny w Europie i Polsce pomnik, oddający cześć poległym sanitariuszkom.

Bohaterskiej sanitariuszce Ewelinie Nowak, która oddała życie ratując rannych polskich żołnierzy, zadedykował swój wiersz kpt. Henryk Dobrosielski:

*Jest taki pomnik w Kołobrzegu
A w nim sanitariuszka frontowa
Jedna z walczących w szeregu
I do niej piszę te słowa.*

*Serdeczna sanitariuszko –
Zaklęta w bryle odlewu
Piękna dziewczyno z sercem
Na zawsze w Kołobrzegu.
[...]*

*Jeśli będziesz w Kołobrzegu
W sanatorium albo turystą
Popatrz na dziewczynę w szeregu
Przy pomniku na chwilę przystań.*

*Popatrz na prostego żołnierza
Twarz dziewczyny jednej z wielu
Uwieczniona na zawsze w stali
W prostym żołnierskim szynelu.*

*Na podst.: Słownik uczestniczek walki o niepodległość Polski 1939-1945,
PIW, W-wa 1988, art. B. Konarski: „Ewelina Nowak –
sanitariuszka z kołobrzieskiego pomnika”, *Polsce Wierni* nr 10/2002,*

Uroczyste otwarcie sanatorium „Kombatant” (fot. K. Ratajczyk)

W tym dniu wojewoda koszaliński Jan Urbanowicz otworzył nowo zbudowany budynek przy ul. Okopowej, któremu nadano imię Eweliny Nowak – sanitariuszki polewalkich o Kołobrzeg. W uroczystości brała też udział Maria Gajownik, była saska 1. Armii WP. W niedzielę 23 marca Telewizja Polska w II programie nadała w tym dniu blok programowy poświęcony kołobrzeszkiej rocznicy.

Były sanitariuszki z okresu wojny, które przyjechały na otwarcie żłobka im. Eweliny Nowak (fot. K. Ratajczyk)

W tym dniu odbyło się uroczyste otwarcie sanatorium „Kombatant” przy ul. Gottwalda (ul. Eweliny). Dwunastokondygnacyjny gmach posiada 200 pokoi jedno- i dwuosobowych, które jednocześnie mogą przyjąć 360 kuracjuszy. Należy do P.P. „Uzdrowisko Kołobrzeg”. Na uroczystość przybyli: minister do spraw kombatantów gen. dyw. Mieczysław Gomułka, wiceminister obrony narodowej gen. broni Józef Urbanowicz, sekretarz generalny ZBOWiD Stanisław Kujda i wiceminister zdrowia Stanisław Marcinowicz. Wokół sanatorium ustawiono sześć trzymetrowych rzeźb o tematyce wojennej. Wykonali je artyści rzeźbiarze z Warszawy: Tadeusz Markiewicz, Henryk Wróblewski i Michał Leszczyński.

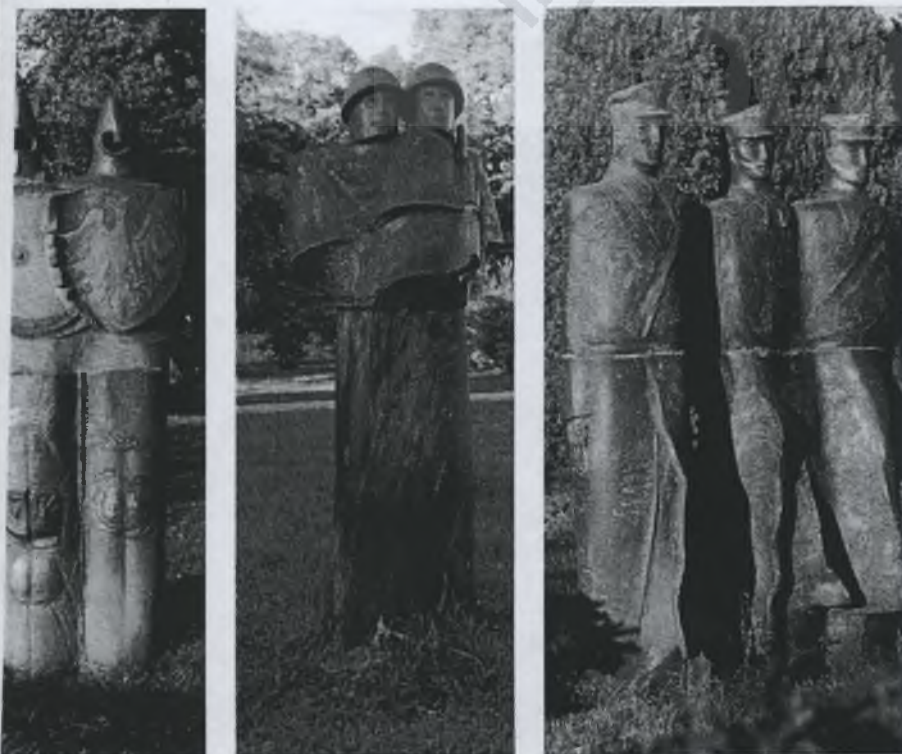

EWELINA NOWAK

(30 VII 1925 – 13 III 1945)

Urodziła się w wsi Mirosławka pow. Łuck. Od najmłodszych lat pomagała rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. 4 VI 1944 powołana do Wojska Polskiego. Początkowo służyła w kompanii łączności 14 pp 6 DP. Po ukończeniu kursu pielęgniarskiego w Przemyślu została sanitariuszką w tymże pułku. Wyróżniła się w walkach na Wale Pomorskim (medal „Zasłużonym na Polu Chwały”). Poległa w Kołobrzegu u zbiegu ulic Trzebiatowskiej i Artyleryjskiej, kiedy czołgała się do ranego żołnierza by udzielić mu pomocy.

Rzeźby przy sanatorium „Kombatant”

IV. Korespondencja:

- 1.08. 2007 - list Puc codn. Kraj. Zesp. Komb. UPA. Zurauskiej do Doroty Zurauskiej - Hakarecy. Msp. Orgg. K. 1, s. 1.
- 11. IV. 2008 list A. Zurauskiej do A. Rojeuskiej. Rkp. orgg. K. 1, s. 2.

ZWIĄZEK KOMBATANTÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
I BYŁYCH WIĘZNIÓW POLITYCZNYCH
ZKRPIBWP - ZARZĄD GŁÓWNY

ZKRP
i
BWP

ASSOCIATION DES COMBATTANTS DE LA REPUBLIQUE POLONAISE
ET DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES
COMITE - DIRECTEUR

IV | 1

ASSOCIATION OF COMBATANTS OF THE POLISH REPUBLIC
AND FORMER POLITICAL
PRISONERS - HEADQUARTERS

00-461 WARSZAWA
Konto Bankowe: MILLENNIUM BIG Bank SA

Aleje Ujazdowskie 6A

Tel.: (0-p-22) 628-54-49, 629-32-81 + 84; fax: 625-55-45
93 1160 2202 0000 0000 2700 1214

FUNDACJA
"Archiwum i Muzeum Pomorskie
Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek"
w Toruniu

Wpłynął dnia: 3.08.2007
L. dz. 1502 / JSK-412 / 07
Załącznik: D.W.
Rekord:

Warszawa 1.08.2007 r.

Szanowna Pani

Dorota ZAWACKA-WAHARECY

Prezes Fundacji
Archiwum i Muzeum Pomorskie AK
oraz Wojskowej Służby Polek

87-100 Toruń
ul. Podmurna 93

W załączeniu przesyłamy zdjęcie pomnika sanitariuszki z prośbą o umieszczenie go wśród eksponatów w muzeum Fundacji.

Jednocześnie informujemy, że pomnik zaprojektował i wykonał w brązie rzeźbiarz Adolf Cogiell. Wzorem postaci sanitariuszki na tym pomniku była twarz Eweliny Nowak - sanitariuszki, która poległa w walkach o Kołobrzeg w dniu 13 marca 1945 r.

Uroczyste odsłonięcie pomnika nastąpiło przy ulicy Sikorskiego w Kołobrzegu /w pobliżu sanatorium „Kombatant”/ w dniu 13 lipca 1980 r.

Pomnik przedstawia klęczącą sanitariuszkę opatrującą ранnego żołnierza i wzniesiony został w imię upamiętnienia wszystkich sanitariuszek poległych w czasie II wojny światowej.

Wzruszający wiersz autora kapitana Henryka Dobrosielskiego poświęcony został Ewelinie Nowak. Proponujemy umieszczenie go w pobliżu zdjęcia.

Z wyrazami szacunku

zdj: 4 szt.

Przewodnicząca
Krajowego Zespołu Kombatantek WP

Ada ŻURAWSKA

Ada Żurawska

IV | 2 11 IV 2008r.

Amiu Droga!

Przemysławu koprakowicze o łobokrecie
wielkimie Gielnie Nowak, do tego czasu
mimo minutas, ie razmaso o miy miem

Do przydentu Miasta Protonyż wstęsa
shioracna praske (drugajni) aby sekcias

spinarowae' bo pie pomniawo miy pomnika

~~przebieg~~ i przyracania tej hojzci
Miasta Protonyż do murana wojnowy

Archiwum Muzeum Pomorskie
Armii Krajowej w Toruniu
Wzrost: 157 cm, 2008
100 1051-412/08

Imię i nazwisko: _____
Adres: _____
Data: _____

Przemysławu Koprakowicze

Ado Zuzanka

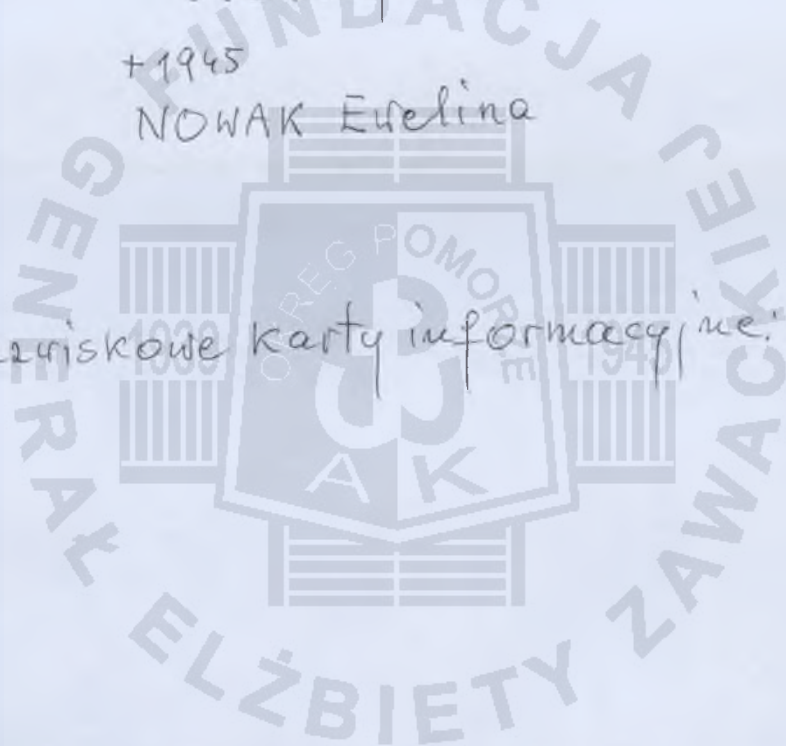
J. 3738/WSK

LWP

+1945

NOWAK Ewelina

V. Nazwiskowe karty informacyjne, 1

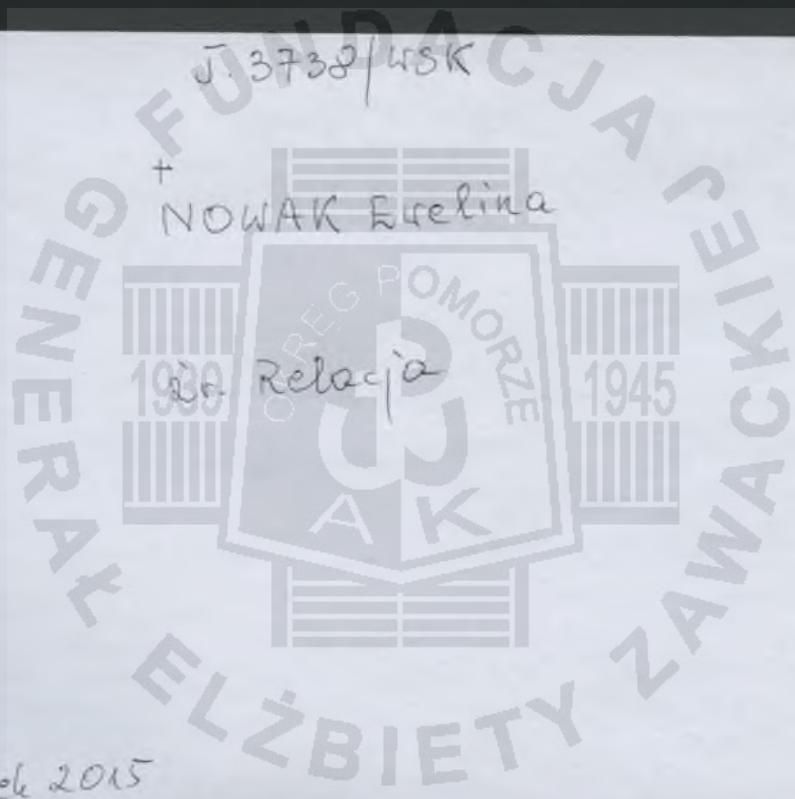

i

J. 3730/WSK

LWP

+ NOWAK Erelina

B. Rojek 2015

J. 3738 / WSK

LWP

+

NOWAK Ewelina

VI. FOTOGRAFIE:

- Kserokopia fotografii Eweliny Nowak

Poległa 13 III 1945 w pobliżu ul. Trzebiatowskiej, kiedy udzielała pierwszej pomocy rannemu żołnierzowi. Z miejsca tymczasowego pochówku ekshumowana prawd. w 1948 i pochowana na Cm. Woj. – kw. C płyta 54 (CAW III – 6/38 s. 12, Ks. Pol. s. 482, Wołoszyn poz.766 a s. 408)

Ewelina Nowak

²
„Kobiety – Żołnierze 1. i 2. Armii WP
Biografie i wspomnienia”. dublin 2010

Poległa 13 III 1945 w pobliżu ul. Trzebiatowskiej, kiedy udzielała pierwszej pomocy rannemu żołnierzowi. Z miejsca tymczasowego pochówku ekshumowana prawd. w 1948 i pochowana na Cm. Woj. – kw. C płyta 54 (CAW III – 76/38 s. 12, Ks. Pol. s. 482, Wołoszyn poz.766, Sroga s. 408)

NOHAK Ewelina

